

Η απομυθοποίηση των μειοψηφικών εκλογικών συστημάτων. Ο ρόλος των πολιτικών θεσμών στην επερχόμενη κρίση.

Γράφει ο Κώστας Μελετιάδης.

Σε μια εποχή που λόγω της κρίσης του κορονοϊού οι δημοσκοπήσεις δίνουν στη Νέα Δημοκρατία ποσοστά που πλησιάζουν το 50% , κυκλοφορούν σε ειδησεογραφικές σελίδες σενάρια περί διεξαγωγής πρόωρων εκλογών.

Η συσπείρωση των πολιτών γύρω από την κυβέρνηση είναι ένα σύνηθες ιστορικά φαινόμενο που παρατηρείται σε καταστάσεις εκτάκτων αναγκών. Δεν είναι βέβαιο όμως ότι αυτό θα διατηρηθεί για πολύ καιρό. Με δεδομένες τις οικονομικές δυσκολίες που θα προκύψουν, αλλά και την αβεβαιότητα της πορείας της πανδημίας, αργά ή γρήγορα τα ποσοστά του κυβερνώντος κόμματος θα αρχίσουν να μειώνονται. Αυτό δεν υποδηλώνει απαραίτητα εκλογική κατάρρευση, όμως τα ποσοστά σίγουρα θα συμπιεστούν.

Η επιδημία του κορονοϊού είναι ίσως το σημαντικότερο γεγονός από την εποχή του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Η σπανιότητα του καθιστά δύσκολες τις προβλέψεις των ειδικών, για το τι μέλλει γενέσθαι.

Σε αυτό το περιβάλλον παγκόσμιας αβεβαιότητας που δημιουργείται, η Ανατολική Μεσόγειος επιβαρύνεται επιπλέον από τον αστάθμητο παράγοντα που λέγεται «επεκτατική πολιτική της Τουρκίας».

Ο κορονοϊός ανέκοψε προσωρινά τα επιθετικά σχέδια των Τούρκων. Η ομολογουμένως αποτελεσματική αντιμετώπιση των τουρκικών προκλήσεων στον Έβρο δεν πρόκειται να ανακόψει την επιθετικότητα τους, καθώς η πολιτική που ακολούθησε στη συνέχεια η ελληνική κυβέρνηση, ενθαρρύνει και δίνει κίνητρα στους αλλοδαπούς που βρίσκονται από την άλλη πλευρά των συνόρων να εισβάλουν εντός της ελληνικής επικράτειας.

Η τουρκική κυβέρνηση τους χρησιμοποιεί ως εργαλείο αποσταθεροποίησης για να κυριαρχήσει στο Αιγαίο και να προσαρτήσει την ελληνική ΑΟΖ. Έχει επενδύσει δισεκατομμύρια δολάρια στις ένοπλες δυνάμεις, στην ανάπτυξη και στην αγορά τεχνολογικών μέσων γεώτρησης και εκμετάλλευσης των υδρογονανθράκων οι περισσότεροι εκ των οποίων βρίσκονται σε θαλάσσιες περιοχές ελληνικών συμφερόντων.

Ο συνδυασμός των υγειονομικών και οικονομικών επιπτώσεων της πανδημίας, με την διαχρονική αδράνεια των ελληνικών κυβερνήσεων να περιορίσουν τις επιθετικές βλέψεις της Τουρκίας, ενισχύοντας τα μέσα αποτροπής, μπορεί να προκαλέσει απότομες αλλαγές στην ελληνική πολιτική σκηνή στο άμεσο μέλλον.

Η ανάδειξη νέων πολιτικών δυνάμεων που έχουν διαφορετική οπτική σε θέματα όπως η παγκοσμιοποίηση, η ασφάλεια των συνόρων, η αμυντική θωράκιση, η μαζική μετακίνηση ετερόκλητων πληθυσμών που παραβιάζουν τα σύνορα κρατών, εισβάλουν και απαιτούν την μόνιμη εγκατάστασή τους σε αυτά, η βελτίωση της λειτουργίας των δημοκρατικών θεσμών, η εφαρμογή πλαισίων που θα προάγουν τη δημιουργία, την αξιοκρατία, την εξασφάλιση ίσων ευκαιριών και την ισότητα απέναντι στους νόμους, μπορεί να δώσει την ώθηση προς την πρόοδο που τόσο πολύ χρειάζεται η ελληνική κοινωνία.

Οι μεγάλες αλλαγές επιτυγχάνονται με συναινέσεις. Το σύστημα των δυτικών δημοκρατιών που οδήγησε στην τεχνολογική έκρηξη των τελευταίων αιώνων και στην τεράστια βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης δείχνει να βρίσκεται σε τέλμα. Δεν εξελίσσεται πλέον. Οδηγείται σε παρακμή. Νέες εθνικές δυνάμεις όπως η Κίνα εμφανίζονται στο προσκήνιο, η πρόοδος των οποίων δεν βασίζεται απαραίτητα σε ένα πλαίσιο δημοκρατικών θεσμών.

Όμως η λύση για τις χώρες της Δύσης και ειδικά τις ευρωπαϊκές δεν είναι «να γίνουν Κίνα», αλλά να εξελίξουν δοκιμασμένες στο πέρασμα του χρόνου πρακτικές.

Στο πλαίσιο αυτό και επικεντρώνοντας στη χώρα μας, ένα βήμα θα ήταν η αλλαγή του εκλογικού συστήματος, που θα βασιζόταν στην **διευρυμένη αποδοχή** από το εκλογικό σώμα της εκάστοτε κυβέρνησης. Δηλαδή στην διεξαγωγή και δεύτερου εκλογικού γύρου, εφόσον στον πρώτο γύρο δεν θα έχει υπάρξει νικητής με απόλυτη πλειοψηφία (επί του ποσοστού των κομμάτων που εισέρχονται στη βουλή).

Στο β' γύρο θα συμμετέχουν τα δύο πρώτα κόμματα, όπως συμβαίνει στις εκλογές της τοπικής αυτοδιοίκησης. Το κόμμα που θα κερδίζει τις εκλογές θα εισέρχεται στη βουλή με 160 έδρες ανεξαρτήτου αριθμού ψήφων, ώστε να εξασφαλίζεται η σταθερότητα και να απαιτούνται ευρύτερες συναινέσεις για τυχόν συνταγματικές αλλαγές.

Μοναδική εξαίρεση αλλαγής στον αριθμό εδρών η περίπτωση που θα υπάρξει νικητής με απόλυτη πλειοψηφία από τον πρώτο γύρο, με ποσοστά που αναλογούν σε περισσότερες από 160 έδρες.

Είναι ένα εκλογικό σύστημα που βασίζεται στην απλή αναλογική και θα μπορούσε να αποτελέσει βήμα για την πλήρη εφαρμογή της στο μέλλον, όταν θα είναι πιο ώριμες οι συνθήκες.

Τα περισσότερα εκλογικά συστήματα πιέζουν τους πολίτες σε **αναγκαστικές επιλογές**, μην επιτρέποντας τους να διαλέξουν τον καλύτερο, αλλά τον λιγότερο χειρότερο. Το σύστημα των δύο γύρων παρέχει τη δυνατότητα στους ψηφοφόρους να επιλέξουν με μεγαλύτερη **ελευθερία** την πρώτη Κυριακή, δίνοντας την ευκαιρία στην εμφάνιση **νέων δυνάμεων**, εκτονώνοντας έτσι την αγανάκτηση των πολιτών και μειώνοντας την πιθανότητα κοινωνικών εκρήξεων που μπορεί να εμφανιστούν σε περιόδους αστάθειας όπως προβλέπεται να είναι η τωρινή.

Η εμφάνιση νέων δυνάμεων φοβίζει τις ελίτ που έχουν βολευτεί με την εναλλαγή στην εξουσία δύο μεγάλων σε εκλογική δύναμη κομμάτων και την διατήρηση άλλων δυο τριών παραφυάδων εντελώς ακίνδυνων γι' αυτές.

Η τακτική αυτή όμως οξύνει την κρίση γιατί με τα εφαρμοζόμενα εκλογικά συστήματα (εξαιρουμένου του «διαλλείματος», του νόμου που ο Σύριζα ψήφισε για μικροπολιτικά συμφέροντα, γνωρίζοντας ότι δεν πρόκειται ουσιαστικά να εφαρμοσθεί και θα ακυρωθεί με το «κάψιμο»

του και την ψήφιση νέου νόμου από την επόμενη κυβέρνηση), τα κόμματα εξουσίας βασίζουν την εκλογή τους στην **προσέγγιση οργανωμένων οικονομικών και κοινωνικών μειοψηφιών**, τις οποίες ευνοούν εις βάρος των υπολοίπων, προκειμένου να αποκτήσουν την **εύνοια** τους και να εξασφαλίσουν την **ψήφο** τους.

Παράλληλα με αθέμιτα μέσα χρησιμοποιώντας σε πολλές περιπτώσεις κρατικό χρήμα διαχέουν μέσω των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης την κομματική **προπαγάνδα**, παρασέρνοντας, φοβίζοντας και εκβιάζοντας την σιωπηρή πλειοψηφία, εξασφαλίζοντας την εξουσία με ένα ποσοστό που πολλές φορές δεν αγγίζει καν το 40%.

Γνωρίζοντας ότι αυτό το χαμηλό ποσοστό τους αρκεί για να διατηρηθούν στην εξουσία **στρέφονται ενάντια ή αγνοούν πλήρως ολόκληρες κοινωνικές ομάδες ή ακόμη και γεωγραφικές περιοχές.**

Με άλλα λόγια ο **μειοψηφικός χαρακτήρας του εκλογικού συστήματος αποτελεί βασικό αίτιο της πολιτικής και οικονομικής ανεπάρκειας της χώρας.**

Η ανανέωση των ιδεών στον πολιτικό στίβο είναι απαραίτητη και θα πρέπει να συμβαδίζει με την κοινωνική πραγματικότητα. Σε διαφορετική περίπτωση η χώρα θα οδηγηθεί σε εθνικές ήττες (όπως η **συμφωνία των Πρεσπών**) και κοινωνικές αναταραχές που όχι μόνο θα ανατρέψουν το υφιστάμενο καθεστώς, αλλά θα δημιουργήσουν ένα νέο πολύ χειρότερο.

Η ψευδαίσθηση των ελίτ ότι με τους **αποκλεισμούς** θα διατηρήσουν τα σκήπτρα της εξουσίας οδηγεί σε αδιέξοδα. Κρίσεις όπως η επερχόμενη, απλά επιταχύνουν τα γεγονότα. Γεγονότα που δεν θα ευνοήσουν κανένα Έλληνα, όπου και εάν ανήκει.

Μελετιάδης Κωνσταντίνος
Απόστρατος Αξιωματικός Ενόπλων Δυνάμεων

Πηγή : <https://www.antibaro.gr/article/>